

Vi har igangsat det nationale indikatorprojekt, som skal måle kvalitet af sundhedsydelser. Også afdækning af utilsigtede hændelser og skjulte fejl vil blive drøftet på en konference nu her den 1. november i år, og det er jo bl.a. med sigte på, at vi også her prøver at gøre det bedre og også her skaber større åbenhed. Og så vil der i efteråret blive gennemført en evaluering af det forsøg med anonymiseret offentliggørelse af Patientklagenævnets afgørelser, som Folketinget sidste år var med til at sætte i gang.

Vi mener også, at det er en helt central målsætning på sundhedsområdet, at patienterne kan have tillid til, at ydelserne har en høj faglig kvalitet. Disse mål forudsætter, at der til stadighed er fokus på kvalitetssikring, og det skal sikres, at sundhedspersonale, og herunder selvfølgelig også tandlæger, har den nødvendige uddannelse, og også ved, at der eksisterer et autorisationssystem, som er kombineret med et klage- og et tilsynssystem.

Autorisations- og tilsynssystemet indebærer, at man kan fratage en tandlæge autorisationen og dermed retten til at udføre erhvervet, hvis det dokumenteres, at han eller hun ikke er egnet til at udøve sin virksomhed. Med den seneste ændring af centralstyrelsesloven fra den 1. juli i år er der jo sket en udvidelse af tilsynsmyndighedernes handlemuligheder for at gribe ind over for tandlæger og også andre sundhedspersoner, som har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Det vil sige, at hvis en tandlæge har problemer med at leve op til de faglige normer og krav, så kan tilsynsmyndighederne efter de her nye regler udstede påbud om, at tandlægen skal rette op på den kritisable adfærd.

Det kan f.eks. være påbud om patientinformation eller påbud om efterlevelse af visse faglige normer, og hvis sådan et påbud ikke er tilstrækkeligt til at rette op på en tandlæges kritisable adfærd, så har tilsynsmyndighederne efter de nye regler derudover mulighed for at indskrænke tandlægens virksomhedsområde.

F.eks. så kan det bestemmes, at en tandlæge ikke må virke som selvstændig tandlæge, men skal arbejde under en anden tandlæges vejledning og instruktion, eller en tandlæge kan blive pålagt at afholde sig fra at foretage en bestemt form for behandling eller at anvende en bestemt behandlingsmetode. Der kan også stilles krav om, at en tandlæge skal gennemgå et efteruddannelsesforløb, før en bestemt del af tandlægevirksomheden må udføres.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at den er gået i gang med at undersøge sager bl.a. om tandlægers faglige kompetence for at se, om der skal rejses tilsynssager efter den udvidede tilsynsberetning.

Det er også vigtigt, at der igennem de overenskomster, som indgås med sygesikringen for de privatpraktiserende tandlæger, fortsat sker en styrkelse af tandlægenes service og faglighed.

Der er som bekendt efter sygesikringens overenskomst med tandlægerne nedsat et amts-tandlægenævn i alle amter og et fælles landstamlægenævn. Disse nævn tager stilling til klager over tandlægers service og faglige forhold, og sanktionerne over for tandlægerne vil bl.a. være at sikre fri genbehandling eller tilbagebetaling af honorar og lignende. Det klagesystem har i mange henseender vist sin fulde berettigelse. Jeg skal her også understrege, at det amtslige system ikke er løst fra det centrale patientklagesystem.

Tandlægenævnet skal straks indberette til Sundhedsstyrelsen, hvis de under deres sagsbehandling støder på sager, hvor der skønnes at være alvorlige eller gentagne overtrædelser af tandlægeloven eller straffeloven.

Og Sundhedsstyrelsen skal undersøge, om der er grundlag for kritik eller andre sanktioner og i givet fald indbringe sagen for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. Efter Patientklagenævnets afgørelse vil Sundhedsstyrelsen kunne vurdere, om der er grundlag for en reaktion efter de nye og skrappe tilsyns- og autorisationsfratagelsesregler.

Som det fremgår, vil alle alvorlige klager over tandlæger blive underkastet en central bedømmelse i Sundhedsstyrelsen, og reaktionssystemerne hænger derfor godt sammen.

Med de regler tilgodeses både hensynet til patientsikkerheden og hensynet til sundhedspersonalets retssikkerhed.

Tilsynsmyndighederne kan gribe ind over for tandlægers eventuelle faglige inkompetence, og samtidig er tandlægerne beskyttet mod fagligt ubegrundede indskrænkninger af deres virke, fordi myndighederne i tilsynssager skal følge procedurer, der tilgodeser sundhedspersonalets retssikkerhed.

Men man skal være varsom med at generalisere. Kritik i én klagesag er ikke nødvendigvis udtryk for, at den kritiserede tandlæge generelt ikke udviser den fornødne omhu og samvittig-